

CRIZA ECONOMICĂ GLOBALĂ ȘI REĂȘEZAREA CENTRELOR DE PUTERE

Rotundu Irina Liliana

*Asist. univ. drd., Universitatea "Petre
Andrei" din Iași*

Pricop Oliver Constantin

*Lect. univ. dr., Universitatea "Petre Andrei"
din Iași*

REZUMAT

Criza economica globală influențează diverse domenii: cercetare științifică, social, politic. Criza generează noi modele economice, noi modele sociale – la nivel individual și colectiv, precum și o nouă hartă a sferelor de influență. Oportunitatea stării de criză se traduce atât în identificarea cauzelor, cât mai ales în însușirea lecțiilor oferite. Criza poate fi analizată prin prisma managementului situației specifice și mai ales prin mutațiile provocate la nivel global. O mai bună înțelegere a ordinii mondiale poate conduce la noi idei de modelare a politicilor în plan economico-social, în special în condițiile unor provocări multiple, precum și a unor resurse mult diminuate.

CUVINTE CHEIE *new global order, economic power, influencing centres, economic crisis*

1. Crizele economice cu impact asupra ordinii economice mondiale

Cunoscută și sub denumirea de *Marea Depresiune economică* această criză s-a declanșat în Statele Unite ale Americii în octombrie 1929, prin crahul bursier de pe Wall Street, atunci Bursa s-a prăbușit cu 40% și două zile au ramas în memoria investitorilor: 24 octombrie- black Thursday - joia neagră, ziua în care trendul bursier s-a transformat din bullish (crescător) în bearish (de scădere) și în special, 29 octombrie- black Tuesday – marțea neagră, cea mai devastatoare zi din toată istoria bursieră a SUA, zi în care s-a anulat toată creșterea bursei din ultimul an. Luate separat, unele state de pe continentul european au fost mult mai sever afectate de această criză, ceea ce a determinat ca refacerea și dezvoltarea să fie diferite.

În Germania criza economică s-a

THE GLOBAL ECONOMIC CRISIS AND REPOSITIONING THE INFLUENCING CENTRES

Rotundu Irina Liliana

*Asist. univ. drd., "Petre Andrei" University
of Iași*

Pricop Oliver Constantin

*Lect. univ. dr., "Petre Andrei" University of
Iași*

ABSTRACT

The global economic crisis is influencing many areas: scientific research, social, politics. The crisis is generating new economic models, new social models – individually and collectively and also a new influencing centres map. The opportunity of crisis means both cause identification as well as lesson learning. The crisis can be analysed concerning the management of the specific situation and the changes that globally occurred. A better understanding of the global order can lead to new ideas of shaping socio-economical policies, especially with magnified challenges and diminished resources.

KEY WORDS *new global order, economic power, influencing centres, economic crisis*

1. Economic crises that impact the global economic order

Also known as the Great Economic Depression, this crisis started in United States of America in October 1929, when Wall Street crash happened, the Stock Exchange collapsing up to 40% and two days have been memorized by the investors: October 24th - black Thursday, the day when a bullish trend developed into a bearish one and especially October 29th - black Tuesday, the most devastating day in all stock exchange history of USA; that day all the market increase from the last year was lost. Some states from the European continent were much severely affected by this crisis, thus the restoration and development being different.

In Germany, the economical crisis was more devastating than in USA; until

manifestat mai devastator chiar decât în S.U.A., până în 1932 peste 40% dintre germani rămăseseră fără locuri de muncă (în S.U.A. rata șomajului era de numai 25%). În 1939 PIB-ul Germaniei îl depășește cu 51% pe cel înregistrat în 1929, înaintea Marii Crize.

În Franța criza a dus la falimentarea a 1457 de întreprinderi și la reducerea drastică a prețurilor în agricultură, fenomenul șomajului a fost resimțit abia în 1935 când au fost înregistrați 4,2 milioane de șomeri.

În România, moneda națională, leul, s-a devalorizat și acest lucru a fost mascat prin micșorarea generală a prețurilor, însă nu s-a putut împiedica deprecierea cursului monedei românești. Având deja în momentul crizei o datorie externă foarte mare, România a fost nevoită să contracteze alte 4 mari împrumuturi.

Japonia nu a fost afectată puternic de Marea Depresiune, economia sa a scăzut cu doar 8% în perioada 1929-1931. Cu toate acestea, ministrul finanțelor Takahashi Korekiyo a fost primul care a pus în aplicare politica Keynesiană.

Singura țară care nu a fost afectată de Marea Criză a fost URSS care, izolându-se de restul lumii, nu făcea parte din sistemul economic capitalist.

În 1991 a început *declinul economiei mexicane*, cursul de schimb al peso-ului s-a depreciat până în 1993 cu 5,4% în raport cu dolarul american, în timp ce nivelul general al prețurilor mexicane a crescut cu 30% comparativ cu prețurile americane. În plus, marea bogăție de credit între 1989 și 1993 a provocat scăderea nivelului economisirii private de la 16% la 9% din PIB. Prăbușirea peso-ului în decembrie 1994 a evidențiat starea fragilă a țării, ce miza pe finanțări pe termen scurt ale deficitului bugetar.[1]

Anul 1999 este un an pe care mulți argentinieni vor dori să îl uite. După zguduirea sistemului financiar argentinian din 1995 când țara a resimțit din plin „efectul tequila”[2] datorat devalorizării monedei mexicane, în iulie 1998 au început să apară semnele unei scăderi economice de proporții

1932, more than 40% of the German people were unemployed (in USA the unemployment rate was only 25%). In 1939, Germany's GDP overcomes with 51% the 1929 one, before the Great Depression.

In France, the crisis bankrupted 1457 enterprises and lead to drastic cuts of agriculture prices, the unemployment being felt only in 1935, when 4.2 million unemployed were registered.

In Romania, the national currency – leu – has lost its value and this was camouflaged by a general decrease in prices, but the depreciation of Romanian currency couldn't be stopped. Already having a very large external debt at crisis time, Romania had to contract 4 more big loans.

Japan was not severely affected by the Great Depression, its economy decreasing by only 8% during 1929-1931. Overall, the finance minister, Takahashi Korekiyo was the first one to implement the Keynes policy.

The only country that was not affected by the Great Depression was the Soviet Union, which, isolating itself from the rest of the world wasn't a part of the capitalist economic system.

In 1991 the decline of Mexican economy started, the exchange rate of peso depreciating until 1993 by 5,4% in reference to US dollar, while the general level of prices grew by 30% in reference to American prizes. More, the great credit richness during 1989 and 1993 caused a decrease in private savings from 16% to 9% from GDP. Peso collapse in December 1994 underlined the fragile state of the country which gambled for short term financing of the budgetary deficit. [1]

The year 1999 is a year that many Argentinians are wishful to forget. After the convulsion of Argentinean financial system in 1995, when the country fully felt the “tequila effect” [2] due to Mexican currency devaluation in July 1998, signs of large economic decrease with minimum recovering chances appeared. Exporting was dropping and internal supply and

cu șanse minime de redresare. Exporturile erau în scădere, iar cererea internă și importurile au scăzut în anul următor. Împrumuturile bancare pentru consum și pentru dezvoltarea afacerilor au devenit mai scumpe în timp ce prețurile scăzute la materiile prime au creat dificultăți în sectorul agricol. Argentina s-a îndărătnicit încă din 1992 să păstreze legătura pesos cu dolarul la un nivel unitar (1:1) ceea ce a dezavantajat industria argentiniană. Producția industrială a scăzut cu 14,2% până în 1999 astfel că Argentina a introdus în luna iulie taxe și prețuri la importurile de automobile din Brazilia, principalul partener comercial.

Fondul Monetar Internațional a facut presiuni asupra Argentinei pentru punerea în aplicare a unor reforme economice structurale care să facă economia țării mai stabilă la șocurile externe. A mai impus și condiții ca liberalizarea sistemului legislativ în ceea ce privește dreptul muncii și reformarea mecanismului administrației financiare a provinciilor.

Criza asiatică din 1997 a început în regiunea cea mai solidă din punct de vedere economic din lume, consecințele sale au fost realmente devastatoare pentru regiune și a afectat întreaga economie globală. S-ar putea spune că această criză se datorează, cel puțin în parte, globalizării și transformării de substanță a sistemului financiar internațional, adică a fost provocată de proporțiile enorme ale mișcărilor financiare internaționale, în special ale fluxurilor de investiții speculative și pe termen scurt, de viteza tot mai mare a acestor mișcări peste granițele naționale și de anvergura lor globală. Această criză i-a făcut pe mulți să creadă că mișcările financiare internaționale trebuie puse în ordine printr-un mecanism oarecare.

S-au remercat trăsături specifice în raport cu criza mexicană. Pe de o parte, au revenit în forță creditele interbancare; pe de altă parte a existat o preponderență a intermediarii băncilor locale în expansiunea creditului din cadrul sectorului privat, sub forma creditelor acordate clienților pe termen lung.

Importing decreased the next year. Consumption and business development banking loans became expensive, while low prices for raw materials made it difficult for the agriculture. Argentina has rebelled from 1992 to keep the peso – US dollar rapport at an unitary level (1:1), this disadvantaging the Argentinean industry. Industrial production decreased by 14,2% until 1999, thus Argentina considered in July new automobile imports taxation and pricing for the main commercial partner, Brazil. International Monetary Fund pressed Argentina in applying some structural economic reforms in order to make the country's economy more stable to external shocks. Also, it imposed conditions of law system liberalization regarding the labour law and reforming the mechanism of financial administration.

The 1997 Asian crisis begun in the most solid region from an economic point of view and its consequences were devastating for the region and affected the whole global economy. It can be said that this crisis is due to globalization and substantial transformation of international financial system, meaning it was caused by the huge proportions of international financial movements, especially by flows of speculative investments, and, on a short term, by increasing velocity of these abroad movements and their global impact. This crisis made many believe that international financial movements must be part of a certain mechanism.

There were some specific characteristics considering the Mexican crisis. On one hand, inter banking loans returned; on the other hand, there was a preponderance of local banks intermediating the private loan expansion, as long term loans.

The Asian crisis was a complex crisis with a monetary and a loan component. The loan component struck, in its turn, an international and an internal aspect, all the components being correlated. The Asian crisis was different by all the

Criza asiatică a fost o criză complexă cu o componentă monetară și una de credit. Componenta de credit a lovit la randul ei, un aspect internațional și unul intern, toate componentele fiind intercorelate. Criza asiatică a fost diferită de toate celelalte crize cu care se confruntase FMI-ul înainte, datorită faptului ca ea își avusese obârșia în sectorul particular, cel de stat fiind într-o formă relativ bună. Efortul de salvare făcut de FMI a fost puternic susținut și influențat de Statele Unite. Implementarea reformelor cerute de FMI în Thailanda, Coreea, Indonezia și în alte țări din zonă au implicat costuri foarte mari din punct de vedere economic, politic și social, au fost alocați 100 miliarde de dolari, de două ori mai mult decât pentru Mexic în 1994-1995. Dezastrul a fost atât de mare, încât nici intervenția Fondului Monetar Internațional în aceste țări nu a fost suficientă pentru a stopa criza.

Cel puțin două certitudini par să nu fi supraviețuit în 1997: Asia în calitate de campioană de necontestat a creșterii economice și atotputernicia piețelor financiare, presupuse ca alimentând economia mondială.

Rusia a fost și ea o victimă a crizei asiatice. Dificultățile financiare ale statului rus au început să se agraveze în primul semestru al anului 1998 și la 17 august "*Criza Rublei*", a lovit Rusia. Din cauza scăderii prețurilor la principalele materii prime, țările dependente de exportul acestora fiind cel mai grav afectate. Scăderea accentuată a prețului petrolului a avut, de asemenea, consecințe severe pentru Rusia. Țara și-a revenit după criza financiară din 1998 cu o viteză surprinzătoare. Acest proces a fost sprijinit și de rapida creștere a prețului petrolului în perioada 1999-2000. UFG, o agenție de brokeraj moscovită, estima că în acest domeniu, companiile rusești în 1999 câștigau 4,60 USD/baril după impozitare, față de 0,3 USD/baril în august 1998. Alt motiv al refacerii economice a fost acela că, industriile naționale au profitat din plin de devalorizarea rublei, care scumpise importurile, obligând populația să se reorienteze către produsele

other crises IMF was faced before, due to the fact that it merged from the private sector, the state one being in a relative good condition. The IMF salvation effort was powerfully supported and influenced by US. The implementation of requested reforms in Thailand, Korea, Indonesia and other regional countries involved very large costs from an economical, political and social point of view; 100 billion dollars were allocated, twice than for Mexico in 1994-1995. Disaster struck so big that even IMF's intervention in these countries wasn't enough to stop the crisis.

At least two certainties seem not have survived in 1997: Asia as a sure champion of economic growth and financial markets omnipotence as fuelling the global economy

Russia was also a victim of Asian crisis. Financial difficulties of Russia begun aggravating during the first semester of 1998 and August 17th "The Rouble Crisis", struck Russia. Due to raw materials price decrease, the countries dependants of raw materials exporting were most affected. The accentuated decrease of oil price also had severe consequences for Russia. The country revived after the 1998 crisis with amazing speed. This process was also supported by the quick growth in oil price during 1999-2000. UFG, a Moscow broker agency, estimated that in this field, the Russian companies earned in 1999 4,60USD/barilla after taxation, considering 0,3USD/barilla in August 1998. Another reason of economic restoration was the fact of national industries taking advantage of Rouble devaluation, which increased the prices of importing, obliging the population to reconsider the national products.[3]

The Russian crisis revealed a series of hidden deficiencies of the international banking system, deficiencies that were previously neglected.

autohtone.

Criza Rusească a relevat o serie de deficiențe ascunse în sistemul bancar internațional, deficiențe anterior neglijate.

2. Evoluția centrelor de putere economică

Noțiunea de ordine economică mondială presupune o stare de echilibru cu rezultate benefice evidente ale interacțiunilor dintre elemente care compun economia mondială.

Majoritatea studiilor pe tema ordinii economice mondiale au avut drept premisă faptul că echilibrul global este rezultatul acțiunii celor mai importanți actori pe scena economiei mondiale. Echilibrul economic al subsistemelor (de exemplu, echilibrul piețelor internaționale ale unor bunuri sau servicii) contribuie la îmbunătățirea calitativă a economiei mondiale. Astfel, rolul forțelor pieței în realizarea ordinii mondiale a crescut, mai ales ca urmare a fenomenelor de extindere a dereglementării și liberalizării fluxurilor economice internaționale, care au condus la accelerarea procesului de globalizare atât a piețelor, cât și a producției.

Definirea noțiunii de putere implică folosirea unor termeni precum: forță, capacitate, voință, liberă acceptare, constrângere, sancțiuni, entitate politică, corporație multinațională, organizație internațională, joc economic mondial. Cinci domenii ajută la definirea puterii mondiale: *fizic*, reprezentat de resursele naturale de pe teritoriul statului respectiv (inclusiv suprafața); *politic*, a cărui exponent principal este stabilitatea sistemului specific; *militar*; *economic*; *sistemul național de valori sau a civilizației*. Domeniul economic este considerat a avea cea mai mare influență în realizarea echilibrului mondial, prin prisma celor patru subsisteme de referință: monetar-financiar, industrial, tehnologia informației și cercetare-dezvoltare.[3] Puterea economică mondială se referă la o componentă a sistemului economic mondial care joacă un rol hotărâtor la mai multe nivele. Dacă

2. The evolution of influencing centres

The global economic order term is considering an equilibrium state with beneficial results of the interaction between the elements that form global economy.

Main studies of global economic order had as a premise the fact of global equilibrium as the result of most important economic actors' action. The economic equilibrium of the subsystems (e.g international markets equilibrium) is contributing to qualitative improvement of global economy. Thus, the role of market forces in achieving the global order has increased, especially due to phenomena such as international economic flows' deregulation and liberalization extension, which accelerated both market and production globalization.

Defining the term of power implies using terms such as: force, will, free acceptance, constraint, sanctions, political entity, Multinational Corporation, international organization, global economic game. Five fields help defining the global power: physical, represented by the natural resources of the state's territory (including the geographical area); political, whom main exponent is the stability of the political system; military; economical; the values national system or civilization. The economic field is considered to have the largest influence in achieving the global equilibrium, due to the four referential subsystems: monetary-financial, industrial, information technology and research-development [3]. Global economic power considers a component of the global economic system which plays a defining role at many levels. If we add to economic power the best of the other fields (physic, political, military, civilization), we can analyze the superpower phenomena – the most eloquent example being USA.

After World War II, the global economic order had revealed many

adăugăm la forța economică a unui stat și superlativele celorlalte domenii (fizic, politic, militar, civilizație), putem analiza fenomenul de superputere – exemplul cel mai elocvent fiind Statele Unite ale Americii.

După al doilea război mondial, ordinea economică mondială a prezentat mai multe configurații.

În *perioada 1945 – 1991*, au coexistat două subsisteme, cel capitalist și cel socialist. Domeniile politic și militar, în principal și cel economic, în plan secundar, au determinat această împărțire. În acea perioadă au existat două mari superputeri: Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică.

Anii '60- '70 au fost caracterizați de ralierea pozițiilor țărilor în dezvoltare devenite independente cu țările din blocul comunist. Organizația Națiunilor Unite a pus în discuție problema redefinirii ordinii economice mondiale, adoptând la 1 mai 1974 documentul “Declarația și programul de acțiune în vederea instaurării unei noi ordini economice internaționale”, obiectivele sale nefiind însă atinse.

Anul *1991* marchează începutul unei noi ere, cea americană, odată cu prăbușirea Uniunii Sovietice. Destrămarea blocului comunist și situația deloc mulțumitoare a economiilor europene și Japoniei, pe fondul unei recuperări a competitivității economiei americane, au propulsat Statele Unite ale Americii la statutul de superputere mondială. În această perioadă noua superputere a coordonat majoritatea sferelor economice împreună cu Marea Britanie, Franța, Germania, Japonia, Italia, Canada și a avut Rusia în calitate de observator la unele reuniuni ale G7. Țări cu reprezentare semnificativă în potențialul natural și militar precum China, India, Brazilia au avut raporturi de dependență financiară și tehnologică cu cele de mai sus.

Domeniul militar a jucat un rol important în reșezarea ordinii mondiale. Anul *1999* și războiul din Serbia a fost mai mult decât un conflict local, fiind considerat de George Friedman „un cutremur de proporții”, readucând în atenția lumii numele

mappings.

During 1945 – 1991, two subsystems coexisted, the capitalist and the socialist one. The political and military field, in front view and the economic field, in second view, have determined this split. During that period of time there were two large superpowers: United States of America and the Soviet Union.

The '60- '70s had as main characteristics the rallying of recently independent development countries to the communist bloc ones. United Nations Organization has proposed as discussion subject the problem of redefining the global economic order, ruling in May 1st 1974 the document “Declaration and action programme considering the new international economic order establishment”, its objectives remaining still open

The year 1991 is marking the beginning of a new era, the American one, once the Soviet Union collapsed. Parting the communist bloc and the dissatisfaction state of European and Japanese economies, also considering a revival in American economy competitiveness, have upgraded USA to the status of global superpower. During this period of time, the new superpower coordinated main economic centres, together with Great Britain, France, Germany, Japan, Italy, and Canada and invited Russia as an observer to some G7 gatherings. Countries with significant natural and military potential such as China, India, Brazil were financially and technologically dependent to the abovementioned.

The military field played a huge role in relocating the new global order. The year 1999 and the Serbian war was more than a local conflict, being considered by George Friedman as a “large proportion quake”, reminding the entire world of Serbia, Croatia, Montenegro, Bosnia-Herzegovina, Macedonia and Slovenia [4]. The next important event for the global economic order was September 11th 2001, when forces previously trained by the US in order to promptly respond to potential actions of

statelor Serbiei, Croației, Muntenegru, Bosnia-Herțegovina, Macedonia, Slovenia [4]. Următorul eveniment marcant al ordinii economice mondiale a fost la *11 septembrie 2001*, când forțe anterior pregătite de Statele Unite ale Americii sa răspundă prompt la eventuale acțiuni ale Uniunii Sovietice s-au transformat în inamici. Acestea și-au folosit în mod violent pregătirea în domeniul spionajului, culminând cu atacurile asupra clădirilor-simbol americane. Acest moment este considerat de Friedman ”începutul următoarei ere, cea a războiului dintre SUA și Jihad”.

3. Impactul crizei actuale asupra economiei mondiale

Criza începută în Statele Unite în 2008 tinde să devină o amenințare a hegemoniei americane. Centrul de putere mondială se mută dinspre Vest către zona asiatică. Printre marile puteri ale lumii care aspiră la rolul de superputere în noua ordine mondială este China. Ea joacă un rol din ce în ce mai important în relațiile economice internaționale – summit financiar, întâlnirea formală APEC (Asia-Pacific Economic Cooperation), expoziția mondială Shanghai 2010.

Deși China are la putere un regim comunist, economia sa a învățat rapid lecțiile de consum, fiind unii dintre marii producători ”low-cost” din lume. Productivitatea mărită a Chinei se datorează în mare parte unei populații dispuse să muncească mult și ieftin, unei infrastructuri adecvate, unei promovări a turismului bazat pe un sistem de valori și civilizație valabile de mii de ani. China are multe atuuri pentru a deveni un puternic centru de influență a lumii, alături de Rusia și Statele Unite ale Americii. Li s-ar putea alătura în viitor India, a doua țară din lume ca viteză de dezvoltare, Brazilia, a cincea economie a lumii. Uniunea Europeană și Japonia rămân pasive, cu potențial mare de reacție în ocuparea unui rol în noua ordine economică mondială.

Creșterea economică a Chinei, Indiei, Braziliei a aliniat domeniul politic, al sistemului de valori naționale (în unele cazuri

Soviet Union have altered to enemies. These forces violently used their training in espionage field, topping with the attacks on American symbol-buildings. This moment is considered by G. Friedman as “the beginning of the next era, that of USA-Jihad war”.

3. The impact of present crisis on global economy

The US crisis begun in 2008 tends to become a threat to American hegemony. The global power centre is moving from West to Asian region. China is amongst the greatest world powers which are aspiring for the role of superpower. The Dragon is playing a more and more important role in international economic relations – organizing the financial summit, the APEC (Asia-Pacific Economic Cooperation) formal meeting, Shanghai world expo 2010.

Although China has a communist political regime, its economy has quickly learned the consumption lessons, being one of the biggest ”low-cost” producers in the world. Increased productivity of China is due mainly to a population willing to work hard and cheap, an adequate infrastructure, a tourism marketing based on a value system and civilization valid for thousands of years. China has a lot of advantages for becoming a powerful world influencing centre, together with Russia and United States of America. In the future, India, world’s second country considering the growth rate and Brazil, world’s fifth economy may join them. European Union and Japan are passive, with high reaction potential in playing a certain role in the new global economic order.

The economic growth of China, India and Brazil has aligned the political field, the national value system field (and some cases the military one) to global economy criteria. American economy, weakened by 2008 crisis, can consider the abovementioned competitors. J.Stiglitz thinks that the present

chiar și militar) la criteriile economiei mondiale. Economia americană slăbită de criza din 2008 poate lua în considerare competitori precum cei de mai sus. J. Stiglitz consideră că actuala criză economică este în fapt o criză morală și adresează întrebarea dacă ceea ce se măsoară din punct de vedere economic este ceea ce are valoare din punct de vedere social.

Secretul Chinei ca aspirantă la titlul de superputere și modelatoare a ordinii economice mondiale poate fi chiar caracterul din limbajul său specific, definit ca ”oportunitate”. Stiglitz consideră că pericolul economiei americane este de a nu vedea noile oportunități apărute pe toate planurile, în special social prin prisma creării a unei noi ordini mondiale bazate pe un sistem de valori bine pus la punct.

Concluzii

Echilibrul economic mondial este un element care poate defini ordinea economică mondială. Criza în sine reprezintă un dezechilibru major, acest dezechilibru generând o reșezare a centrelor de putere economică. Având în vedere amploarea celei mai recente crize economice, cea începută în Statele Unite ale Americii în 2008, considerată de Paul Krugman ca fiind din ce în ce mai asemănătoare cu cea din 1929-1933, este necesară o cercetare amănunțită a modului în care criza economică actuală modifică sferele de influență și reconsideră rolurile economice mondiale jucate de diverse state ale lumii.

BIBLIOGRAFIE:

[1] Paul Krugman, *The return of Depression Economics and the crisis of 2008*, Norton, New York, 2009

[2] Joseph Stiglitz, *Freefall. America, Free Market and the Sinking of the world economy*, Norton, New York 2010

[3] Sterian Dumitrescu, Ana Bal, *Economie Mondială*, Editura Economică, București, 1999

[4] George Friedman, *Următorii 100 de ani. Previziuni pentru secolul XXI*, Editura Litera, București, 2009

economic crisis is in fact a moral one and asks the question if what is economically measured is also what is socially valued.

The secret of China as an aspirant to superpower title and moulder of global economic order could be even the characters of its specific language, defined as “opportunity”. Stiglitz states that American economy danger is not seeing the new opportunities shown in every field, especially in the social one, considering the creation of a new global order based upon a very well structured value system.

Conclusions

Global economic equilibrium is an element that can define the global economic order. The crisis itself represents a major unbalance, this generating the reposition of economic influencing centres. Considering the scale of the recent crisis which started in USA during 2008, considered by Paul Krugman as being more and more resembling to the Great Depression, a detailed research of the way the present economic crisis modifies the influencing centres and reconsiders the global economic roles played by world’s various states is needed.

BIBLIOGRAPHY:

[1] Paul Krugman, *The return of Depression Economics and the crisis of 2008*, Norton, New York, 2009

[2] Joseph Stiglitz, *Freefall. America, Free Market and the Sinking of the world economy*, Norton, New York 2010

[3] Sterian Dumitrescu, Ana Bal, *Global Economy*, Editura Economică, București, 1999

[4] George Friedman, *The Next 100 years. A forecast for the Twenty-first century*, Editura Litera, București, 2009